

ΝΕΑ ΤΟΥ

GÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔκδοσις

ΑΡΙΘ. 333.

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ / 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Übersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Υπεύθυνος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ.
Μεταφραστής: Διονύσιος Π. Ἀγαπητός, διαμείνων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτύπωσις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γκέρλιτσερ Νάχρριχ-
τεν οὐντ Ἀντσαίγκερ, πλατεῖα Ντεμιάνι 23, 24, 25.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Ἀφ' οὗτου ἡ βενιζελική κυβέρνησις ἀνέλαβε νὰ διευθύνῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, (ὅπως τὴν ἐνοοῦν αἱ «προστατίδες»), ἡ Ἑλλὰς ἐγέμισε προδότας καὶ ἐγκληματίας. Προδότης θὰ πῆ σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντιβενιζελικός δηλ. οὐδετερόφιλος, μὲ ἄλλας λέξεις ὅποιος ἐπιθυμῆι τὴν εἰρήνην, διὰ τὴν ὁποίαν πολεμοῦν τὰ τρία τέταρτα τῆς οἰκουμένης. Ἐδιαβάσατε προχθὲς τὴν μικρὰν ἐκείνην εἰδησιν, ἡ ὁποία προήρχετο ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἀπὸ τὸ «Ἐθνος» τῆς 7. Ὀκτωβρίου: «Τὴν 4½ ὥραν μ. μ. συνέρχετα' ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον διὰ τὸν ἀναδιορισμὸν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀπολυθέντων καὶ μὴ προσχωρησάντων εἰς τὸ κίνημα!» Ἰπῆραν λοιπὸν ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, ἀπολυθέντες διότι δὲν προσεχώρησαν εἰς τὸ κίνημα! Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν, τί θὰ ἔκαμνεν ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐὰν αὐριο ἐσηκίωνετο ἕνας ἄλλος «πατριώτης», ὁ ὁποῖος, νομίζω, ὅτι ἔχει ἐπίσης ἐντὸς τοῦ τοῦ δαιμόνιον, θὰ ἐκήρυττε μὲ τὰ ἴδια δικαιώματα ἐπανάστασιν κατ' αὐτῆς. Οὕτε θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν μὲ ποῖον δικαίωμα θεωροῦνται ὡς προδότης καὶ ἀντεθνικοί ὅσοι ἀκολουθοῦν πολιτικὴν ἀντίθετον τῆς βενιζελικῆς ἢ καλύτερον τῆς «συμμαχικῆς». Ἐδῶ πρόκειται μόνον περὶ τοῦ θορύβου τῶν πολιτικῶν σκανδάλων μὲ θέατρον τὰς Ἀθήνας.

Εἰς τί ἀποβλέπει ὁ θόρυβος οὗτος εἶναι εὐκολον νὰ τὸ καταλάβῃ κανεὶς. Τὰ πράγματα ἄλλως τε φωνάζουν μόνον τῶν. Ἀκούσατε π. χ. τὸν κ. Βενιζέλον ὁμιλοῦντα πρὸς βουλευτὰς τοῦ κόμματός του: «Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ λαὸς θὰ φωτισθῇ πράγματι ἐκ τῶν γενόμενων ἀποκαλύψεων διὰ τὸ καταλυθὲν καθεστῶς καὶ θὰ παραμείνουν ἐν τῇ πλάνῃ μόνον οἱ ἐλάχιστοι, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εὐχονται τὴν γερμανικὴν καὶ συνεπῶς τὴν βουλγαρικὴν νίκην ὡς καὶ τὴν ἀφίξιν τῶν Βουλγάρων ἐν Ἀθήναις («Ἐλευθερος Τύπος» τῆς 13 Ὀκτ. 1917.) Ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὴν δημαγωγικὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀφίξεως τῶν Βουλγάρων ἐν Ἀθήναις, καὶ παίνομεν τὴν οὐσίαν τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν πρωθυπουργικῶν δηλώσεων. Ὁ κ. Πρόεδρος ὁμιλεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁ θόρυβος τῶν σκανδάλων δὲν ἀφορᾷ παρὰ τὴν μεταβολὴν τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς του, διότι ἡ κοινὴ αὐτὴ γνώμη, ἡ ὁποία τὸν ἔχει φέρει δῆθεν εἰς τὰς Ἀθήνας (δηλώσεις του εἰς τὸν «Χρόνον» κτλ.) εἶναι — ἀδιάφορον καλῶς ἢ κακῶς πληροφορημένη — ἐναντίον του! Διὰ νὰ πεισθῇ ὁ κοσμάκης περὶ τῆς ἀθθεντικότητος τῶν ἀποκαλυφθέντων ἐγγράφων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τὰ

ἐξέθεσε εἰς μίαν ἀπὸ τὰς αἰθούσας τοῦ πρὸς δημοσίαν θῆαν (κατὰ ἀθηναϊκὸν τηλεγράφημα πρὸς τὸν «Χρόνον» τῶν Παρισίων.) Ἰπάρχει λοιπὸν ἀνάγκη νὰ πεισθῇ τὸ κοινόν, ὅτι τὸ «πρῶτον καθεστῶς» ἐπρόδιδε τὴν Ἑλλάδα, διότι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο κοινόν ἔχει δοσμένην τὴν ψῆφόν του εἰς τὸ «πρῶτον καθεστῶς», διότι δηλ. δὲν εἶναι βενιζελικόν. Καὶ ἐδῶ ἐπανερχετα' ἄπὸν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς νομιμότητος τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ὑπερήφανος, ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸ σημερινὸν φρόνημα τοῦ λαοῦ, καταγίνεται, νὰ τὸν πείσῃ, ὅτι ἔχει ἄδικον ἐπιμένων εἰς μίαν πολιτικὴν ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐργάζεται ἡ δῆθεν ἀντιπροσωπεῖα του! Περὶ τούτου ὅμως θὰ κάμωμεν λόγον ἄλλοτε. Περιοριζόμεθα ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν τὸ γεγονός, ὅπως τὸ λέγουσιν τὰ πράγματα, ὅτι δηλ. ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν φιλοπόλεμον πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἀφοῦ ἔχει ἀνάγκη «νὰ πεισθῇ». Καὶ αὐτὰ μὲν εἶναι τὰ φυσικὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἀπὸ μίαν βαθυτέραν ἐξέτασιν τοῦ θορύβου τῶν σκανδάλων, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ καλύψῃ κάθε ἄλλον θόρυβον εἰς τὴν Ἑλλάδα — γουργουρητὰ τῶν ἑλληνικῶν στομάχων κτλ. ἀφοροῦν δὲ τὸ ἐσωτερικὸν ζήτημα.

Ἰπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἄλλη πλευρὰ τοῦ ζητήματος, ἐκεῖνη ἀκριβῶς ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο. Καὶ αὕτη εἶναι ὁ ἐξωτερικὸς σκοπός, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ἡ βενιζελικὴ κυβέρνησις διὰ τῶν πράγματι σκανδαλωδῶν—ὑπὸ τὴν ἰδικὴν μας ἔνοιαν—δημοσιευμάτων τῆς. Ἄν εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν αἱ προθέσεις τῆς δικαιολογοῦνται ὅπωςδήποτε ἐκ τοῦ γεγονότος ἀκριβῶς, ὅτι πρόκειται περὶ ἐσωτερικοῦ ζητήματος (διότι, κακὰ καὶ στραβά, γίνονται ὅπωςδήποτε ὅλα στὸ σπίτι μας μεταξὺ μας), εἰς τὴν δευτέραν εἶναι ἀδικαιολόγητος διὰ τὸν ἐξωτερικὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ἡ βενιζελικὴ ἀντιβασίλική προπαγάνδα. Διὰ τῶν δῆθεν ἀποκαλύψεων (ἀσχετῶς ἂν εἶναι πραγματικαὶ ἢ ὄχι) ἐπιζητεῖ ἡ βενιζελικὴ κυβέρνησις νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἄδικον πράξιν τῆς πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης τῶν οὐδετέρων κρατῶν (ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς σεβόμενοι διὰ τὸν ἑαυτῶν), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς ξένους τὸ δικαίωμα τῶν χριστῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων. Καὶ αὕτη ἀκριβῶς εἶναι ἡ θλιβερωτέρα ἀποψις τοῦ γεγονότος. Διὰ τῶν δημοσιευμάτων ὁ κ. Βενιζέλος ζητεῖ τίποτε ὀλιγώτερον τίποτε περισσότερον, νὰ πείσῃ τοὺς «συμμάχους» διὰ τὴν «προδοσίαν» τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἀνέτρεψε καὶ νὰ ἐξάρῃ τὸ ἔργον του. Εἶναι σὰν νὰ τοὺς λέγῃ: Κυττάξτε, ποῖοι ἦσαν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἀνέτρεψα. Κυττάξτε τί ὑπηρεσίας σᾶς προσέφερα. Ἐγὼ εἶμαι λοιπὸν ὁ πραγματικὸς σας φίλος καὶ ὄχι

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Κοπεγχάγη, 4. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Τα ρωσικά φύλλα αναγράφουσιν απόφασιν τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νομοθετικὴ ἐθνοσυνέλευσις συγκαλεῖται διὰ τὴν 11. Δεκεμβρίου, ὥραν 3. μ.μ. εἰς τὸ Ταυρικὸν Ἀνάκτορον.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΩΧΗΣ

Βιέννη, 4. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως τὴν 4. τρέχ. μῆνος, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ρωσίας περὶ τῆς ἀνακωχῆς ἐσυνεχίσθησαν. Ἐγένετο γενικὴ συζήτησις ἐπὶ διαφόρων λεπτομερειῶν. Μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο κοινὴ σύσκεψις τῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ προσεχὴς κοινὴ συνεδρίασις ὤρισθη διὰ τὴν 5. Δεκεμβρίου πρὸ μεσημβρίας.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΠΑΥΣΕ ΤΑΣ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΣ

(Ζ.) Ἐλβετικά Σύνορα, 4. Δεκεμβρίου. Τὸ Χαθᾶς πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως τὰ ἑξῆς: Ὁ Τρότσκι ἀνακοινῶναι εἰς τι ἔγγραφόν του πρὸς τοὺς διπλωματικούς ἀντιπροσώπους τῶν συμμάχων, ἀφορῶν τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γερμανίας δι' ἀνακωχῆν, ὅτι εἰς τὸ ρωσικὸν μέτωπον ἔπαυσαν αἱ ἐχθροπραξίαι, καὶ ὅτι τὴν 2. Δεκεμβρίου ἤρχισαν αἱ προκαταρκτικαὶ διαπραγματεύσεις.

Ὁ ἀνώτατος διοικητὴς τοῦ δυτικοῦ μετώπου, στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ Μαλουγέφ ἀπελύθη. Ὁ στρατὸς ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου τῆς Μίνσκ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῶν Μαξιμαλιστῶν εἰς τοῦτον περιλαμβάονται ἡ II., ἡ III. καὶ ἡ X. στρατιά, αἱ ὁποῖαι ἐμφοροῦνται ὑπὸ δημοκρατικῶν ἀρχῶν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ ἀνακωχῆς μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ἡ IV. ρωσικὴ στρατιά, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Μαξιμαλισταὶ ἐξήσχουν μέχρι τοῦδε πολὺ ὀλίγην ἐπιρροήν. Περὶ τῆς στάσεως τῆς νοτίας τῆς Ντύναμπουργκ εὐρισκομένης I. στρατίας δὲν ὑπάρχουσιν ἀκόμη ὠρισμένα ἐιδήσεις. Ὁ διοικητὴς αὐτῆς, ἀντιστρατηγὸς Νόρτβικ, διετηρήθη εἰς τὴν θέσιν του παρὰ τῆς μαξιμαλιστικῆς κυβερνήσεως.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΥΣΤΙΚΑΣ ΡΩΣΣΙΚΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ

(Ν.) Ἀπὸ μυστικά τηλεγραφήματα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ῥώσσον πρεσβευτὴν, χρονολογούμενα ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1915, προκύπτει, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρετανία εἶχε συναινέσει εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Στενῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Ρωσίας καθορισθέντα ὅρια, ἀπαιτήσασα μόνον ἐξασφάλισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς συμφερόντων καὶ τὴν εὐμένειαν τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἀπέναντι τῶν πολιτικῶν τῆς βλέψεων ἐπὶ ἄλλων ἐδαφῶν.

Εἰς τινα εἶδησιν ἐκ Στοκχόλμης ἐδημοσιεύθησαν αἱ συνθήκαι, τὰς ὁποίας ἔκλεισαν ἡ Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσία μετὰ τῆς Ἰταλίας πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον. Κατ' αὐτὰς ἡ Ἰταλία θὰ ἐλάμβανε ὁλόκληρον τὸ νότιον Τιρόλον μέχρι τῆς Μπρένερ, τὴν Ἰστρίαν, τὴν Τερτζέστην μετὰ Χίντερλαντ, τὴν κομητείαν Γκέρτς καὶ Γκραντίσκα, ὁλόκληρον τὴν Ἰστρίαν μετὰ τῶν νήσων, τὴν Δαλματίαν μετὰ τῶν νήσων, τὴν Αἰθῶνα μετὰ Χίντερλαντ καὶ τὰς κατεχομένας ὑπ' αὐτῆς Δωδεκανήσους. Ὡσαύτως δίδεται εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνάλογον μέρος τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὰς κεντρικὰς δυνάμεις. Τέλος ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσία ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν Ἰταλίαν, ὅπως ἐμποδίσῃ τὸν Πάπαν, νὰ προβῇ εἰς διπλωματικὰ διαβήματα

ὑπὲρ εἰρήνης ἢ κανονισμοῦ μετὰ τὸν πόλεμον σχετιζομένων ζητημάτων.

Ὁ κόμης Τσέρνιν περὶ τῶν διαπραγματεύσεων εἰρήνης

Βιέννη, 4. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Εἰς τὴν αὐστριακὴν βουλὴν ὁ σοσιαλοδημοκράτης Ἑλλενμπογκεν ἀπήντησε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ἐπερώτησιν περὶ τῆς εἰδήσεως τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ βουλὴ θὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας τῆς λόγῳ δῆθεν ἐπικειμένης ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων εἰρήνης. Ὁ κόμης Τσέρνιν ἀπήντησε: «Σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν διαπραγματεύσεων ἀνακωχῆς μετὰ τῆς Ρωσίας, αἱ ὁποῖαι φυσικὰ διεξάγονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἂν ὄχι ἀποκλειστικῶς, ὑπὸ στρατιωτικῶν. Ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι, νὰ ἐπακολουθήσουν, ἐὰν εἶναι δυνατόν, ἀμέσως διαπραγματεύσεις εἰρήνης. Ἐὰν συμβῇ τοῦτο, θὰ ἦτο ἀναγκαῖα ἡ συμμετοχὴ μου εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας καὶ ἐπομένως καὶ ἡ ἀναχώρησίς μου. Πιστεύω, ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἔχη ἀντίρρησην, ὅτι τότε εἶναι καθήκόν μου, νὰ παραστῶ ἐκεῖ. Τὶ θὰ γίνῃ ἐδῶ, ἐὰν δηλαδὴ ἡ βουλὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ θὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας, περὶ αὐτοῦ δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις.»

Η ΣΙΒΗΡΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(Ν.) Κοπεγχάγη, 5. Δεκεμβρίου. Ἡ «Μπερλίγγσκε Τίντεντε» δημοσιεύει εἶδησιν τῆς «Οὐτρο Ρούσκιγ», ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐπιθεδαιοῦται, ὅτι ἡ Σιβηρία ἀνεκηρύχθη ἀνεξάρτητος δημοκρατία καὶ ἐσχημάτισεν ἰδικὴν τῆς κυβέρνησιν εἰς Ὅμσκ ὑπὸ πρόεδρον τὸν Ποτέπιν. Ἡ νέα πρασιβόλευκος σιβηρικὴ σημαία κυματίζει εἰς πολλὰ δημόσια οἰκοδομήματα. Ὅλα τὰ μέρη τῆς Σιβηρίας ἠνώθησαν εἰς τὴν νέαν δημοκρατίαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω εἶδησιν. Καὶ ὁ Καύκασος πρόκειται νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν Ρωσίαν καὶ νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν κυβέρνησιν. Ὡς πρωθυπουργὸς προβλέπεται ὁ πρῶην δήμαρχος τοῦ Βαχοῦ Μπέες.

Ὁ Οὐίλσον ὑπὲρ τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Αὐστρουουγγαρίας

(Ν.) Βάσινγκτον, 5. Δεκεμβρίου. (Ρόϋτερ.) Ὁ πρόεδρος Οὐίλσον συνιστᾷ ἐν τῇ δηλώσει του πρὸς τὸ κογκρέσον, νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Αὐστρουουγγαρίας.

ΠΩΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ Ο ΝΤΟΥΧΟΝΙΝ

(Ζ.) Ρότερνταμ, 5. Δεκεμβρίου. Κατ' εἰρήσεις ἐκ Πετρουπόλεως ὁ στρατηγὸς Ντουχόνιν ἐρρήφθη ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἔξω ἀπὸ τὸ τραῖνον καὶ τοιουτοτρόπως εἶρε τὸν θάνατον. Κατόπιν τούτου ὁ στρατηγὸς Κορνιλόφ ἐξηρανίσθη.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΛΑΟΥΖΙΤΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ
 τοῦ συνδέσμου τῶν καλλιτεχνῶν ἀπὸ 29 Νοεμβρίου μέχρι 16 Δεκεμβρίου 1917.
 Ἐν τῇ αἰθούσῃ εορτῶν τῆς Στατχάλλε.
ΕΡΓΑ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
 ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ—ΠΛΑΣΤΙΚΗ—ΓΡΑΦΙΚΗ
 Ἀνοικτὴ: 10-1 καὶ 2-4, τὰς δὲ Κυριακάς 11-1 καὶ 2-4.
 Εἴσοδος 50^φ πένιχ.

Ἐνοικιάζεται ἀμέσως καλ. ἐπιπλ. δωμ. μετὰ γκάς καὶ θερμάνσεως. Πράγκερ-στράσσε 79 II. ἀρ. γωνία Ραϊχενμπέργκερ στρ.

Ἐνοικιάζεται ἀμέσως καλῶς ἐπιπλ. δωμ. με θερμάνσιν καὶ ἤλεκτρ. φῶς, κατ'ἀλλήλων δι' ἑλληνὰ ἀξιωματικόν. Λαντεσχρονε-στράσσε 18 I.